

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a JUDr. Aleny Adamcovej v právnej veci navrhovateľky **M., S., B.**, zastúpeného Mgr. Z. Z., advokátkou a konateľkou spoločnosti **A. Z., S.**, so sídlom Trnavská 11, 831 04 Bratislava, proti odporkyňi **Rade pre vysielanie a retransmisiu**, Dobrovičova 8, 811 09 Bratislava, o **opravnom prostriedku** navrhovateľky proti rozhodnutiu odporkyne zo dňa 08. decembra 2009 č. RZL/161/2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne zo dňa 08. decembra 2009 č. RZL/161/2009 **z r u š u j e** a vec jej **v r a c i a** na ďalšie konanie.

Navrhovateľke náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Rozhodnutím zo dňa 08. decembra 2009 č. RZL/161/2009 vydanom v správnom konaní č. 300-PLO/O-4322/2009 na základe § 68 ods. 6 písm. c/ zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách, s odkazom na § 69 ods. 1 zákona č. 220/2007 Z. z. o digitálnom vysielaní programových

služieb a poskytovaní iných obsahových služieb prostredníctvom digitálneho prenosu a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o digitálnom vysielaní) odporkyňa rozhodla, že odníma navrhovateľke frekvencie uvedené v rozhodnutí. V odôvodnení rozhodnutia odporkyňa uviedla, že dňa 22. októbra 2009 bolo navrhovateľke doručené oznámenie o začatí správneho konania vo veci odňatia frekvencií, pridelených rozhodnutiami Telekomunikačného úradu Slovenskej republiky (ďalej len „Úrad“) o udelení terestriálneho prevádzkového povolenia spoločnosti T., A., poskytovateľovi prvého, druhého a verejnoprávneho multiplexu spolu s výzvou o zaslanie stanoviska. Vyjadrenie bolo Rade doručené 18. novembra 2009. Rada ďalej poukázala na Opatrenie Telekomunikačného úradu SR č. O-17/2008, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o podmienkach prechodu z analógového spôsobu šírenia signálu televízneho terestriálneho vysielania na digitálny spôsob šírenia signálu televízneho terestriálneho vysielania (ďalej „Podmienky prechodu“) a ktoré Úrad vydal ako všeobecne záväzný právny predpis podľa § 67 ods. 1 zákona o digitálnom vysielaní. Sú v ňom stanovené postupy do ukončenia analógového televízneho terestriálneho vysielania, harmonogram a podmienky spúšťania jednotlivých frekvenčných vyhradení na digitálne terestriálne televízne vysielanie a lehoty, podmienky a spôsob opúšťania analógového televízneho terestriálneho vysielania, a to tak, aby k opusteniu analógového televízneho terestriálneho vysielania došlo najneskôr do konca roku 2012. Na základe § 2 tohto Opatrenia boli Rade dňa 07. októbra 2009 doručené Oznámenia Úradu ako správcu frekvenčného spektra, ktoré obsahujú taxatívny výpočet frekvencií, ktorých sa týka povinnosť Rady odňať ich analógovému vysielateľovi, pričom nie je vecou správnej úvahy Rady, či tieto frekvencie odníme alebo neodníme, ide o zákonom uloženú povinnosť vo veci konať a rozhodnúť. Právnym dôvodom odňatia frekvencií podľa § 69 ods. 1 zákona o digitálnom vysielaní je udelenie terestriálneho prevádzkového povolenia pre jednotlivé územia frekvenčného vyhradenia spoločnosti T., A., ktoré nadobudli právoplatnosť dňa 23. septembra 2009, čo nezbavuje navrhovateľku možnosti naďalej využívať danú analógovú frekvenciu v rozsahu a spôsobom, ktoré sú stanovené v § 69 zákona o digitálnom vysielaní. Navrhovateľka má tiež právo požiadať Úrad o určenie alternatívnej analógovej frekvencie, ale podľa § 69 ods. 7 cit. zákona tak môže urobiť až po odňatí analógovej frekvencie, a okrem toho má právo vysielat' programovú službu terestriálnym multiplexom poskytovateľa multiplexu (spoločnosti T., A.), kvôli ktorému sa jeho frekvencia odňala alebo v ktorého prospech sa jej účastník konania vzdal, najdlhšie však na čas platnosti licencie udelennej podľa

osobitného predpisu (§ 69 ods. 7 zákona). Vzhľadom na uvedené považovala Rada vyjadrenia navrhovateľky k predmetu správneho konania za bezpredmetné.

Vo včas podanom opravnom prostriedku podľa § 250l a nasl. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), doručenom najvyššiemu súdu dňa 5. januára 2010 (rozhodnutie bolo navrhovateľke doručené dňa 21. decembra 2009) proti hore uvedenému rozhodnutiu navrhovateľka predovšetkým namietala, že spôsob, akým prebehlo správne konanie, ani spôsob, akým Rada konala a následne rozhodla, nie je v súlade so zákonom č. 220/2007 Z. z., ani zákonom č. 71/1967 Zb. Rada tým, že vysielateľovi ako účastníkovi konania neumožnila oboznámiť sa so všetkými dokladmi a dôkazmi zhromaždenými v správnom konaní, odňala vysielateľovi možnosť riadne hájiť svoje práva. Navrhovateľka má za to, že súčasťou predmetného Opatrenia Úradu malo byť minimálne aj určenie alternatívnej frekvencie vysielateľovi na účely analógového vysielania alebo určenie iného dočasného spôsobu terestriálneho vysielania umožňujúceho analógový príjem signálu koncovým užívateľom. V opačnom prípade je rozhodnutie Rady nepreskúmateľné a v rozpore so zákonom. Stotožňuje sa síce s názorom Rady, že k prideleniu alternatívnych frekvencií, resp. k určeniu dočasného spôsobu terestriálneho vysielania môže prísť až po odňatí jednotlivých frekvencií, ale takýto postup znamená pre vysielateľa stav absolútnej právnej neistoty, znevýhodňuje ho v rovnocennosti postavení obidvoch účastníkov konania a odníma mu možnosť riadne hájiť svoje oprávnené a právom chránené záujmy. Ďalej poukázala na skutočnosť, že vysielateľ je i naďalej oprávnený využívať frekvenciu na vysielanie svojej programovej služby, ale je otázkou dohody so spoločnosťou T., A., či vôbec dôjde k dočasnému využívaniu odňatej frekvencie, za akých podmienok, na akú dobu a je výlučne v kompetencii komerčného podnikateľského subjektu, kedy sa rozhodne, že už vysielateľ nebude môcť frekvenciu dočasne využívať, čo zakladá absolútnu nerovnosť účastníkov konania. Podľa navrhovateľky proces zákonom stanoveného práva dočasného užívania odňatých frekvencií nemožno ponechať výlučne na ľubovôli tretieho neštátneho komerčného subjektu. Okrem toho licencia č. T/41 ako nevyhnutná súčasť podnikania vysielateľa, ktorej neoddeliteľnou a nevyhnutnou súčasťou sú aj jednotlivé frekvencie, je majetkovou a účtovnou hodnotou, ktorá bola nezávislým audítorom ohodnotená na sumu 351 855,54 € a jej nezákonným odňatím bez určenia náhradného riešenia licencia stráca účtovnú a majetkovú hodnotu, čím vysielateľovi vzniká škoda vo veľkom rozsahu, takže dochádza aj k porušeniu ústavou garantovaných základných práv. Navyše rozhodnutie Rady nie je dostatočne podložené riadnymi dôkaznými

prostriedkami, ktoré by z hľadiska technického odôvodňovali odňatie niektorých frekvencií. Pokiaľ Rada rozhodla o ich odňatí bez technického a odborného podkladu od Úradu, mala svoje rozhodnutie podložiť aj technickým stanoviskom. Navrhovateľka preto žiada v tejto súvislosti vypočuť ako svedkov relevantných zástupcov Úradu. Navrhovateľka zdôrazňuje, že nemá záujem brzdiť proces digitalizácie vysielania, ale považuje za nevyhnutné, aby všetky jeho fázy prebiehali zákonným spôsobom. Výsledok správneho konania, ktorého účastníkmi sú Rada a navrhovateľka, nemožno viazať na konanie tretích subjektov. Vzhľadom na uvedené má navrhovateľka za to, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané na základe nesprávne posúdeného skutkového a právneho stavu, účastníkovi konania bola odňatá možnosť riadne hájiť svoje práva v správnom konaní a rozhodnutie je protizákonné a nepreskúmateľné. Navrhol preto, aby najvyšší súd predmetné rozhodnutie rady zamietol a vec jej vrátil na ďalšie konanie s tým, že pre prípad úspechu si navrhovateľka uplatňuje náhradu trov konania.

Odporkyňa vo vyjadrení k opravnému prostriedku navrhovateľky navrhla napadnuté rozhodnutie potvrdiť. Tvrdenie navrhovateľky, že nemala možnosť oboznámiť sa so všetkými dôkazmi, ktoré boli podkladom pre vydanie napadnutého rozhodnutia, nepovažuje za pravdivé, pretože požadovaná monitorovacia správa k predmetnému správnomu konaniu neexistuje a kópie rozhodnutí Úradu o udelení terestriálneho prevádzkového povolenia pre jednotlivé územia frekvenčného vyhradenia spoločnosti T., A., ako aj všetkých materiálov zhromaždených v danom správnom konaní boli navrhovateľke doručené dňa 08. januára 2010. K odňatiu analógovej frekvencie došlo na základe zákona a zákonom upraveným spôsobom, pričom nešlo o svojvoľné konanie Rady, ale o dôsledok dlhodobého procesu prechodu na digitálne vysielanie, ktoré sa Slovenská republika ako členský štát EÚ zaviazala realizovať do konca roku 2012. Námietku navrhovateľky o tendenčnej a účelovej interpretácii zákonných ustanovení považuje Rada za nepodloženú špekuláciu ignorujúcu fakt, že k prideleniu alternatívnej frekvencie resp. navrhnutiu dočasného spôsobu terestriálneho vysielania musí dôjsť až po odňatí analógovej frekvencie. Podľa názoru odporkyne sú jednotlivé spôsoby zabezpečenia ďalšej činnosti vysielateľa v zákone o digitálnom vysielaní vyjadrené spôsobom, ktorý nevzbudzuje pochybnosti o vôli zákonodarcu vytvoriť pre vysielateľov, ktorým bola odňatá frekvencia, stav právnej istoty pri čo najmenšom zásahu do ich práv a právom chránených záujmov. Z ustanovenia § 2 ods. 1 Opatrenia Telekomunikačného úradu SR č. 0-17/2008 z 18. apríla 2008, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o podmienkach prechodu z analógového spôsobu šírenia signálu televízneho

terestriálneho vysielania na digitálny spôsob šírenia signálu televízneho terrestriálneho vysielania vyplýva, že Úrad je povinný oznámiť Rade tri rôzne, na sebe nezávislé skutočnosti, a to pridelenie digitálnej frekvencie spoločnosti T., A., čo Úrad odporcovi skutočne oznámil dňa 07. októbra 2009 a určenie alternatívnej frekvencie vysielateľovi na účely analógového vysielania resp. iného dočasného spôsobu terrestriálneho vysielania, to ale iba v prípade skutočného určenia alternatívnej frekvencie alebo iného dočasného spôsobu vysielania. Ak by došlo k určeniu alternatívnej frekvencie resp. iného dočasného spôsobu terrestriálneho vysielania, Úrad by bol takúto skutočnosť povinný oznámiť Rade do 15 dní, pričom obsahové náležitosti tohto oznámenia sú precizované v § 2 ods. 3 a 4 Podmienok prechodu. Presná identifikácia frekvencií, ktoré boli predmetom správneho konania, bola obsiahnutá v Oznámení č. 4322/2009 o začatí správneho konania č. 300-PLO/O-4322/2009. Zo zákona o digitálnom vysielaní vyplývajú dve podmienky, ktoré musia byť splnené, aby Rada bola povinná odňať analógovú frekvenciu, a to udelenie prevádzkového povolenia Telekomunikačným úradom SR vo frekvenčnom vyhradení (07. októbra 2009 boli odporcyni doručené rozhodnutia Telekomunikačného úradu SR o udelení terrestriálneho prevádzkového povolenia pre jednotlivé územia frekvenčného vyhradenia spoločnosti T., A. tak, ako boli vymedzené v Podmienkach prechodu) a druhou podmienkou pre odňatie frekvencie analógovému vysielateľovi je jej využívanie analógovým vysielateľom na území Slovenskej republiky. Okrem toho treba zdôrazniť, že postup Úradu pri oznamovaní frekvencií, ktorých sa týka povinnosť Rady odňať frekvenciu, je precízne upravený v Podmienkach prechodu, takže nejde o svojvoľné konanie Rady, ale o striktné dodržiavanie postupu, upraveného všeobecne záväzným právnym predpisom. Navrhovateľka v odvolaní pripúšťa, že k prideleniu alternatívnych frekvencií, resp. k určeniu dočasného spôsobu terrestriálneho vysielania môže prísť až po odňatí jednotlivých frekvencií, preto odporkyňa nerozumie špekuláciám navrhovateľky, uvedených v iných častiach odvolania. Odňatie analógovej frekvencie, hoci ide nepopierateľne o zásah do práv navrhovateľky, je nevyhnutným predpokladom pre úplný prechod na digitálne vysielanie a naplnenie záväzkov, vyplývajúcich pre Slovenskú republiku z členstva v Európskej únii. Rada ako orgán štátnej správy nie je oprávnená posudzovať súkromnoprávne alebo ústavnoprávne aspekty procesu prechodu na digitálne vysielanie, ale je povinná konať v intenciách zákona č. 308/2000 Z.z., zákona č. 220/2007 Z.z. o digitálnom vysielaní a Podmienok prechodu. Argumentáciu navrhovateľky o strate pokrytia, sledovanosti a z toho vyplývajúcej strate významu podnikania v oblasti vysielania považuje odporkyňa za zavádzajúce. Miera pokrytia územia Slovenskej republiky

signálom DVB-T po prechode na digitálne vysielanie je navrhovateľke dobre známa a navrhovateľka dosiahne minimálne rovnaké, ak nie ešte väčšie pokrytie územia Slovenskej republiky svojim signálom. Pri určovaní rozsahu práv vysielateľa, ktorému sa odňala v súvislosti s prechodom na digitálne vysielanie analógová frekvencia, zákonodarca dôsledne dbal na čo najširšie spektrum možností zabezpečenia ďalšej činnosti vysielateľa i na čas po odňatí analógovej frekvencie. Preto tvrdenie o porušení nešpecifikovaných základných práv považuje odporkyňa za účelové. Rade boli dňa 07. októbra 2009 doručené Oznámenia Úradu, ktoré boli doplnené dňa 18. novembra 2009 a dňa 07. decembra 2009 a ktoré obsahovali okrem iného aj zoznam konkrétnych frekvencií, ktoré je Rada povinná odňať. Z výpočtu obsahových náležitostí Oznámení podľa § 2 ods. 2 Podmienok prechodu vyplýva, že ich obsahovou náležitosťou nie sú interné technické analýzy, výpočty či merania, na základe ktorých Úrad vypracoval zoznam analógových frekvencií. Odporkyňa neprináleží posudzovať spôsob, akým Úrad dospel k zoznamu frekvencií, ktorých sa týka povinnosť odporkyne tieto odňať. Ani navrhovateľka v priebehu správneho konania neuviedla také skutočnosti, ktoré by vyvolali odôvodnené pochybnosti o vecnej správnosti Oznámenia Úradu. Okrem toho iný relevantný subjekt, ktorý by dokázal potvrdiť alebo vyvrátiť vecnú správnosť uvedených zoznamov frekvencií v podmienkach Slovenskej republiky ani neexistuje. Preto záver navrhovateľky o odporúčacom charaktere Oznámenia Úradu považuje odporkyňa za odporujúci vôli zákonodarcu pri úprave postupu odnímania analógových frekvencií Radou v spolupráci s Úradom. Je tiež nesprávne sa domnievať, že priebeh správneho konania č. 300-PLO/O-4322/2009 bol podmienený konaním tretích subjektov inak, ako to predpokladajú právne predpisy upravujúce proces odnímania analógových frekvencií. Vzhľadom na uvedené odporkyňa má za to, že ako príslušný správny orgán dostatočne zistila skutkový stav veci, na ktorý správne aplikovala relevantné ustanovenia zákona, že jej rozhodnutie má všetky zákonné náležitosti, je riadne odôvodnené a navrhovateľka nebol na svojich právach ukrátená rozhodnutím ani postupom správneho orgánu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd vecne príslušný rozhodovať o opravnom prostriedku v tejto veci (§ 68 ods. 8 zákona č. 308/2000 Z.z. v spojení s ustanovením § 246 ods. 2 písm. a/ a § 250l a nasl. OSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie a jemu predchádzajúce správne konanie v rozsahu a z dôvodov uvedených v opravnom prostriedku postupom podľa Tretej hlavy Piatej časti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Po zistení, že opravný prostriedok bol podaný oprávnenou osobou

v zákonnej lehote (§ 68 ods. 8 zákona č. 308/2000 Z. z. v spojení s § 250m ods. 2 OSP), nariadil vo veci pojednávanie (§ 250q ods. 1 O.s.p.) a po jeho verejnom vykonaní dospel k záveru, že podaný opravný prostriedok je dôvodný.

Navrhovateľka v podanom opravnom prostriedku okrem iného namietala aj rozsah odňatých frekvencií a túto svoju námietku doložila Technickým stanoviskom, v ktorom sa vyjadrila ku všetkým frekvenciám odňatým napadnutým rozhodnutím Rady s tým, že iba v štyroch prípadoch vyslovila súhlas s ich odňatím frekvencií z dôvodu, že ide o frekvencie jednoznačne potrebné pre digitálny multiplex. V ostatných prípadoch s odňatím frekvencií nesúhlasila v podstate z dôvodu, že na ich odňatie nebol daný zákonný dôvod v zmysle § 69 ods. 1 zákona č. 220/2007 Z. z. Odporkyňa sa bránila hlavne tým, že v procese digitalizácie nie je jej úlohou (a ani na to nemá možnosti) posudzovať z technického hľadiska rozhodnutie Úradu o tom, ktoré frekvencie je potrebné na zabezpečenie procesu digitalizácie v súlade so zákonom jednotlivým vysielateľom odňať.

V priebehu súdneho konania však Telekomunikačný úrad Slovenskej republiky, reagujúc na žiadosť odporkyne o potvrdenie skutočnosti, či sa predmetné navrhovateľke odňaté frekvencie (kanály) nachádzajú vo frekvenčnom vyhradení, na ktoré boli Telekomunikačným Úradom Slovenskej Republiky udelené spoločnosti T., A., poskytovateľovi prvého, druhého a verejnoprávneho multiplexu, terestriálne prevádzkové povolenia, prehodnotil svoje pôvodné stanovisko a zúžil rozsah frekvencií, ktoré má Rada navrhovateľke odňať. Preto aj odporkyňa, akceptujúc prehodnotenú stanovisko Úradu, si je vedomá skutočnosti, že ňou vydané pôvodné rozhodnutie je potrebné nahradiť novým.

Z uvedených dôvodov senát najvyššieho súdu napadnuté rozhodnutie odporkyne zo dňa 08. decembra 2009 č. RZL/161/2009 podľa § 250i ods. 2 v spojení s § 250j ods. 2 písm. c/ OSP a s § 250q ods. 2 OSP ako nezákonné zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

O trovách konania rozhodol najvyšší súd podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250i ods. 2 OSP tak, že navrhovateľke ich náhradu nepriznal z dôvodov hodných osobitného zreteľa, za ktoré považoval skutočnosť, že Rada pri vydaní rozhodnutia vychádzala zo záväzných podkladov Úradu, ktorých zmenu nemohla predpokladať ani ovplyvniť.

Poučenie : Proti tomuto rozhodnutiu **n i e j e** prípustný opravný prostriedok

V Bratislave 30. septembra 2010

JUDr. Zuzana Ďurišová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská